

Številka: 018-058/2025-6

Datum: 15. 7. 2025

## SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011, s spremembami; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata, ter Andraža Žvana in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*PREVOZI UPORABNIKOV VARSTVENO DELOVNEGA CENTRA INCE PO SKLOPIH*« v sklopu 2 »*Hrib nad Ribčami - Mengeš*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložila družba AP ŠINKOVEC avtobusni prevozi d.o.o., Savska cesta 51A, Domžale, ki jo po pooblastilu zastopa odvetnica dr. Mateja Likozar Rogelj, Cesta Staneta Žagarja 14, Kranj (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika VARSTVENO DELOVNI CENTER INCE, Ropretova cesta 23, Mengeš (v nadaljevanju: naročnik), 15. 7. 2025

### odločila:

1. Zahtevke za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

### Obrazložitev:

Naročnik je 21. 1. 2025 sprejel sklep o začetku postopka oddaje javnega naročila. Obvestilo o naročilu male vrednosti je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil 24. 1. 2025, pod št. objave JN000407/2025-SL1/01.

Naročnik je 5. 5. 2025 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji naročila*«, s katero je ponudnike obvestil, da je javno naročilo v sklopih 1 in 3 oddal vlagatelju, v sklopu 2 pa ponudniku AGRING STORITVE, prevozi, d.o.o., Jalnova ulica 50, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Zoper odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 2 je vlagatelj 12. 5. 2025 pravočasno vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, naj se izpodbijana odločitev razveljavi v delu, ki se nanaša na sklop 2, zahteva pa tudi povrnitev stroškov pravnega varstva. Zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna, ker:

- je izbrani ponudnik v ponudbi poleg vozila Ford Transit za izvedbo ponudil tudi Volkswagen Crafter letnik 2011, pri čemer za to vozilo ni predložil homologacije, naročnik pa bi ob preverbi ponudbe (česar sicer ni storil) moral ugotoviti, da to vozilo ne izpolnjuje zahteve, »da morajo biti vozila klimatizirana in novejša z emisijskim razredom najmanj EURO 6 ali EURO VI ali več«, saj to vozilo nima takega emisijskega razreda;
- ima izbrani ponudnik za izvedbo javnega naročila prijavljenega le enega voznika, v razpisni dokumentaciji pa je zapisano, da mora ponudnik predložiti dokazila za več voznikov (in ne le za enega);
- ne vsebuje podpisane menične izjave;
- predložena licenca ne izpolnjuje pogoja za avtobusne prevoze, temveč ima izbrani ponudnik le licenco za prevoz oseb.

Vlagatelj naročniku očita še neobrazloženost izpodbijane odločitve, ker naj obrazložitev (za sklop 2) ne bi vsebovala značilnosti in prednosti izbrane ponudbe. Odločitev naj bi bila tudi sama s seboj v nasprotju, saj iz obrazložitve izhaja, da je naročnik (tekom pogajanj) prejel novo ponudbo izbranega ponudnika za sklop 3 in ne za sklop 2.

Izbrani ponudnik se o zahtevku za revizijo ni izjasnil.

Naročnik je s sklepom z dne 29. 5. 2025 zahtevek za revizijo zavrnil in posledično zavrnil tudi zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Kot neutemeljenega zavrača očitke o neustreznosti obrazložitvi odločitve o oddaji naročila, v zvezi s čimer podrobno pojasnjuje vsebino tega dokumenta. Glede (ne)ustreznosti vozila Volkswagen Crafter najprej pojasnjuje, da je izvajal predmetni postopek po postopku oddaje naročila male vrednosti, kjer mu ni bilo treba preveriti obstoja vsebine in navedb v ponudbi, razen če dvomi o resničnosti ponudnikovih izjav. Poudarja, da se prevoz na relaciji v sklopu 2 opravlja naenkrat za vse uporabnike z enim vozilom, kakor je bilo določeno v razpisni dokumentaciji, kar logično pomeni, da mora ponudnik razpolagati z vsaj enim vozilom; zahteve, na katere se sklicuje vlagatelj veljajo enako za vse sklope, iz tega razloga pa razpisna dokumentacija tudi uporablja množinsko obliko. Dejstvo je, da v okviru posameznih sklopov ni določil minimalnega števila vozil za priznanje sposobnosti, ampak je to prepustil ponudnikom. Od ponudnikov ni zahteval predložitve dokazila o izpolnjevanju tehničnih zahtev v ponudbo (ampak si je pridržal pravico pri preverjanju ponudb zahtevati določeno dokumentacijo oziroma listine), ravno tako pa ni izrecno zahteval, da bi moral ponudnik razpolagati z nadomestnim vozilom, niti ni določil pogojev za nadomestno vozilo. Četudi je torej obrazec št. 2 v delu vnaprej pripravljene tabele »Opis vozil za posamezni sklop« omogočal tudi navedbo podatkov za nadomestno vozilo za primer, da ga ponudnik ima, ne gre prezreti, da je ta del razpisne dokumentacije naveden zgolj opsijsko in je torej omogočal vsakemu ponudniku prosto presojo, da lahko v ponudbi navede le eno vozilo, s katerim bo izvajal prevoz na posamezni relaciji, to vozilo je nato tudi predmet presoje skladnosti z zahtevami naročnika in oceno dopustnosti njegove ponudbe, zagotovitev ustreznega nadomestnega vozila (in voznika) ali organiziranje nadomestnega prevoza pa je predmet izvedbene faze, v kateri ima oziroma bo imel naročnik na podlagi sklenjene pogodbe na voljo ustrezne obligacijskopravne mehanizme, s katerimi lahko sankcionira morebitne kršitve pogodbenih obveznosti. Naročnik utemeljuje, da za izvedbo predmeta naročila v sklopu 2 zadostuje eno vozilo in en voznik, kar izhaja tudi iz razpisne dokumentacije. Pojasnjuje, da je bilo treba v ponudbi predložiti izpolnjen in podpisan obrazec št. 4 »IZJAVA PONUDNIKA, DA BO PREDLOŽIL BIANCO MENICE Z MENIČNO IZJAVO ZA DOBRO IZVEDBO POGODBENIH OBVEZNOSTI«, kar je izbrani ponudnik tudi predložil, enako pa tudi s strani zakonitega zastopnika parafiran vzorec »Meničn[e] izjav[e]«, ki je priloga obrazca št. 4, pri čemer dodaja, da ni izrecno zahteval predložitve podpisane menične izjave. Naročnik

končno še pojasnjuje, da ima izbrani ponudnik ustrezno licenco za prevoz oseb, od ponudnikov pa niti ni bilo zahtevano izpolnjevanje pogojev za avtobusne prevoze.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 2. 6. 2025 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je 2. 6. 2025 opredelil do naročnikovih navedb. Meni, da pri navedbi sklopa 3 v zvezi s ponudbo izbranega ponudnika ne gre za očitno ali nebitveno pomoto, ki bi jo bilo mogoče kar prezreti. Naročniku očita neenakopravno in arbitrarno obravnavo obeh vozil izbranega ponudnika ter odsotnost pojasnila, zakaj se je za razliko od vozila Ford Transit v zvezi z vozilom Volkswagen Crafter zadovoljil z lastno izjavo ponudnika. Razliko pri preverjanju izpolnjevanja pogojev za obe vozili označuje za nelogično ter v očitnem nasprotju z načelom enakopravne obravnave ponudnikov, še posebej zato, ker bistveno starejšega vozila ni preverjal. Poudarja, da morajo biti skladno z razpisno dokumentacijo zahteve izpolnjene za vsako posamezno vozilo. Meni, da ni naloga ponudnikov ugibati, katere zmogljivosti in kapacitete so potrebne za izvedbo naročila; če naročnik navede, da za izvedbo potrebuje »vozila«, mora izbrani ponudnik predložiti ponudbo, ki vključuje ustrezno število vozil, vsako pa mora tudi izpolnjevati pogoje. Vlagatelj v nadaljevanju vztraja pri stališču, da iz razpisne dokumentacije ne izhaja možnost izpolnjevanja pogojev za posamezni sklop z enim samim voznikom, ter da je bilo treba predložiti seznam z več vozniki (in ne le enim) – tudi sicer naj en sam voznik ne bi mogel zagotoviti izvedbe storitve za celoten sklop, še posebej ne pri daljših razdaljah, več terminih ali kontinuiranem izvajanju prevozov. Vlagatelj vztraja tudi pri navedbah glede menične izjave in licence, pri čemer dodaja, da je sam predložil veljavno in skladno licenco, ki izpolnjuje vse zahtevane pogoje, nasprotno pa naj bi bila licenca izbranega ponudnika neustrezna oziroma naj ne bi izpolnjevala pogojev za izvajanje avtobusnih prevozov.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da izpodbijana odločitev o oddaji naročila v sklopu 2 ni sama s seboj v nasprotju, kot to zatrjuje vlagatelj, prav tako pa so iz odločitve jasno razvidne značilnosti in prednosti izbrane ponudbe, zato zatrjevanje kršitve tretjega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) ni mogoče ugotoviti. Tako iz izreka kot iz obrazložitve odločitve namreč izhaja, da naročnik javno naročilo v sklopu 2 oddaja izbranemu ponudniku – iz obrazložitve je tako razvidno, da:

- je naročnik za sklop 2 prejel dve ponudbi (tj. ponudbi vlagatelja in izbranega ponudnika);
- je izbrani ponudnik oddal ponudbo le za sklop 2, vlagatelj pa za vse tri razpisane sklope;
- je vlagatelj za sklop 2 podal ponudbeno ceno 3,50 EUR z DDV na km, izbrani ponudnik pa 5,42 EUR z DDV na km, noben od ponudnikov pa ni prejel točk v okviru merila »Družbeno odgovorno podjetje«;
- je naročnik obe ponudbi (v posledici pravočasnosti ponudb, neobstoja razlogov za izključitev, izpolnjevanja pogojev za sodelovanje, ustreznosti potrebam in zahtevam naročnika itd.) označil za dopustni;
- je naročnik v skladu z drugim odstavkom 47. člena ZJN-3 in glede na 3. točko razpisne dokumentacije izvedel pogajanja glede cene, pri čemer od vlagatelja ni prejel nove ponudbene cene (in je zato kot končno ponudbeno ceno upošteval prej navedeno ceno), izbrani ponudnik pa je za sklop 2 podal ceno 3,04 EUR z DDV na km.

Na jasnost odločitve v ničemer ne vpliva zmotna navedba sklopa v razpredelnici s prikazom nove ponudbene cene izbranega ponudnika, saj je iz vsebine celotnega dokumenta ter tudi uvodne povedi pred samo razpredelnico (*»Naročnik je do roka v postopku pogajanj glede cene s strani ponudnika AGRING STORITVE d.o.o. preko informacijskega sistema e-JN prejel nove*

ponudbene cene za 2. sklop, in sicer:») razvidno, da se ponudba izbranega ponudnika konsistentno nanaša na sklop 2 – pravilnost navedenega potrjuje tudi vpogled v dokument »**PREDRAČUN – POGAJANJA**« (obrazec št. 1a), v katerem je izbrani ponudnik podal ponudbeno ceno (le) za sklop 2. Iz vsebine izpodbijane odločitve je torej kot odločilno prednost izbrane (dopustne) ponudbe izbranega ponudnika pred ponudbo vlagatelja razbrati nižjo ponudbeno ceno (ki predstavlja 90 % merila) ob hkratni izenačenosti obeh ponudb pri drugem merilu (ki predstavlja 10 % merila), posledično pa torej boljšo uvrstitev glede na merila.

Med strankama je sporno tudi, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je ponudbo izbranega ponudnika za sklop 2 obravnaval kot dopustno in temu ponudniku predmetno naročilo male vrednosti v tem sklopu tudi oddal.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka drugega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

ZJN-3 v prvem odstavku 76. člena določa, da naročnik v razpisni dokumentaciji določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na:

- ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti;
- ekonomski in finančni položaj;
- tehnično in strokovno sposobnost.

Naročnik lahko v postopek javnega naročanja vključi le tiste zahteve, ki so potrebne za zagotovitev, da ima ponudnik ustrezne pravne in finančne zmogljivosti ter tehnične in strokovne sposobnosti za izvedbo javnega naročila, ki se oddaja. Vse zahteve morajo biti povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila (drugi odstavek 76. člena ZJN-3). Če morajo imeti gospodarski subjekti določeno dovoljenje ali biti člani določene organizacije, da lahko v svoji matični državi opravljajo določeno storitev, lahko naročnik v postopku za oddajo javnega naročila storitev od njih zahteva, da predložijo dokazilo o tem dovoljenju ali članstvu (četrti odstavek 76. člena ZJN-3). Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Naročnik lahko zahteva zlasti, da imajo gospodarski subjekti zadostne izkušnje, ki jih izkažejo z ustreznimi referencami iz prejšnjih naročil (deseti odstavek 76. člena ZJN-3).

ZJN-3 v 76. in 77. členu določa le izhodišča za oblikovanje pogojev za priznanje tehnične in strokovne oziroma kadrovske sposobnosti oziroma možna dokazila za njeno izkazovanje, naročnik pa je tisti, ki mora v vsakem konkretnem postopku oddaje javnega naročila, upoštevajoč specifičnost predmeta javnega naročila in morebitne posebne okoliščine v zvezi z njegovo izvedbo, določiti vsebinske, vrednostne in časovne kriterije posameznih pogojev ter način izkazovanja.

V razpisni dokumentaciji je naročnik v dokumentu »NAVODILA GOSPODARSKIM SUBJEKTOM ZA PRIPRAVO PONUDBE« pod drugo in tretjo točko poglavja »9.1.4 Pogoji za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti« navedel:

»2. Ponudnik mora razpolagati s tehnično brezhibnimi in ustrezno opremljenimi ter prilagojenimi vozili, ki so potrebna za izvedbo predmeta javnega naročila pri posameznem sklopu in opredeljena v tehničnih zahtevah naročnika (Obr. št. 6).

Ponudnik mora v obrazcu št. 2: »Prijava« izpolniti »Opis vozil za posamezni sklop«.

Naročnik si pridržuje pravico, da od ponudnika kot dokaz o izpolnjevanju pogojev za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti zahteva priložitev tehnične dokumentacije proizvajalca vozil oziroma potrdila o skladnosti in/ali kopije prometnih dovoljenj za vozila, s katerim bo ponudnik izvajal prevoze za posamezni sklop, slike samih vozil in v vozilih vgrajene opreme ipd.

Naročnik si pridržuje pravico, da od najugodnejših ponudnikov za posamezni sklop kot dokaz o izpolnjevanju pogojev za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti zahteva, da ponudnik na poziv naročnika naročniku omogoči ogled vozila, s katerim bo izvajal predmet javnega naročila.

Naročnik si pridržuje pravico, da od najugodnejših ponudnikov za posamezni sklop zahteva pisno pogodbo o najemu oz. zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo oz. drugo dokazilo, na podlagi katerega ima ponudnik pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu...), če ponudnik ni lastnik vozila.

DOKAZILO:

Izpolnjen obrazec št. 2: »Prijava«.

3. Ponudnik mora imeti za izvajanje predmetnega naročila ves čas njegovega izvajanja na voljo usposobljene poklicne voznike, s katerimi bo izvajal predmetno javno naročilo za posamezni sklop in ki izpolnjujejo vse zakonske pogoje.

Ponudnik mora izkazati,:

- da je voznik pri njem v rednem delovnem razmerju ali
- da je voznik pri njem v pogodbenem razmerju za čas trajanja izvedbe javnega naročila,
- da voznik ni voznik začetnik in da ima najmanj 3 leta vozniško dovoljenje za kategorijo D za sklop 3 oz. D ali DI za ostale

Ponudnik mora v obrazcu št. 2: »Prijava« izpolniti »Seznam voznikov«.

Naročnik si pridržuje pravico, da od ponudnika pri preverjanju kot dokaz o izpolnjevanju pogojev za sodelovanje glede tehnične in strokovne sposobnosti zahteva priložitev dokumenta, iz katerega je razvidno razmerje med voznikom in ponudnikom (npr. pisni dogovor med ponudnikom in subjektom, avtorska pogodba, podjemna pogodba, ipd.) in kopijo vozniškega dovoljenja prijavljenega voznika.

V kolikor bo ponudnik želel katerega od voznikov nadomestiti z drugim voznikom ali dodati novega voznika, bo moral pred tem pravočasno pisno obvestiti naročnika in mu predhodno predložiti vsa dokazila navedena v tej točki. Zamenjani ali dodatni kader mora izpolnjevati vse zahtevane kadrovske pogoje. Spremembe voznika (zamenjava ali dodaja) so možne le ob pridobitvi predhodnega pisanega soglasja naročnik k spremembi.

**DOKAZILO:**

*Izpolnjen obrazec št. 2: »Prijava«.*

V dokumentu »**TEHNIČNE ZAHTEVE NAROČNIKA**« (obr. št. 6) je pod tretjo točko razdelka »**OSTALE ZAHTEVE NAROČNIKA ZA VSE SKLOPE**« navedeno še:

*»Vozila morajo biti klimatizirana in novejša z emisijskim standardom EURO 6 ali EURO VI ali več.«*

Izbrani ponudnik je v obrazcu »Prijava« v razdelku »**OPIS VOZIL ZA POSAMEZEN SKLOP**« za sklop 2 navedel lastno vozilo Ford Transit (za to vozilo je tudi priložil kopijo prometnega dovoljenja in potrdilo o skladnosti) ter nadomestno vozilo Volkswagen Crafter (za to vozilo je priložil kopijo prometnega dovoljenja). Državna revizijska komisija sicer ugotavlja, da z razpisno dokumentacijo naročnik za vozila ni zahteval predložitve morebitnih dokazil, pač pa le lastno izjavo ponudnika na obrazcu »Prijava«.

Kot je razvidno iz odstopljene dokumentacije in navedb naročnika, naročnik izjave izbranega ponudnika glede nadomestnega vozila ni preverjal, kar sicer ne predstavlja naročnikove kršitve ZJN-3, saj lahko naročnik skladno s tretjim odstavkom 47. člena ZJN-3 v postopku naročila male vrednosti zahteva, da ponudnik izkaže izpolnjevanje vseh zahtev naročnika z ESPD ali drugo lastno izjavo, naročniku pa ne glede na drugi odstavek 89. člena ZJN-3 v tem postopku ni treba preveriti obstoja in vsebine navedb v ponudbi, razen če dvomi o resničnosti ponudnikovih izjav. Omenjena določba naročniku zgolj daje možnost, da ne preveri obstoja in vsebine navedb, naročnik pa jo lahko po lastni presoji uporabi ali pa tudi ne. Vendar četudi ZJN-3 naročniku daje podlago, da mu v postopku naročila male vrednosti ni treba preveriti obstoja in vsebine navedb v ponudbi, pa mu po drugi strani (tudi v postopku naročila male vrednosti) ne daje podlage, da javno naročilo odda ponudniku, ki ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje (prim. prvi odstavek 89. člena ZJN-3). Naročnik lahko javno naročilo odda zgolj ponudniku, čigar ponudba je dopustna, in sicer ne glede na to, ali je v postopku naročila male vrednosti preverjal obstoj in vsebino navedb v ponudbi ali ne. V kolikor se torej naročnik v postopku naročila male vrednosti odloči, da vsebine in navedb v ponudbi ne bo preverjal, s tem prevzame tudi tveganje, da bo vlagatelj v postopku pravnega varstva uspel izkazati, da ponudba izbranega ponudnika ni skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, s tem pa posledično tudi, da je naročnik ravnal v nasprotju s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3, ko je javno naročilo oddal ponudniku, čigar ponudba ni skladna z zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (prim. odločitvi Državne revizijske komisije št. 018-043/2023-8 in 018-142/2023-7).

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da vozilo, ki ga je izbrani ponudnik navedel kot nadomestno vozilo, ni skladno z naročnikovo zahtevo glede emisijskega razreda (EURO VI ali več). Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v več svojih odločitvah, je vlagatelj tisti, ki mora skladno z razpravnim načelom, določenim v 7. in 212. členu Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.), v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, zatrjevati dejstva, iz katerih izvirajo domnevne kršitve naročnika, ponuditi pa mora tudi dokaze, na podlagi katerih je taka dejstva mogoče ugotoviti (prim. tudi drugi odstavek 15. člena ZPVPJN). Zahtevek za revizijo je namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju (pravno relevantnih) dejstev in predlaganju (pravno relevantnih) dokazov. Skladno s pravilom o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena morajo biti trditve jasne, določne (konkretizirane) in dokazane, tista stranka, ki določeno dejstvo zatrjuje, pa mora to dejstvo tudi dokazati. Gre za tako imenovano pravilo o povezanosti trditvenega in dokaznega bremena, v zvezi s katerim posledice nedokazanosti nekega dejstva prizadenejo tisto stranko, ki mora dejstvo, glede na

normo materialnega prava, zatrjevati in dokazati. Četudi iz navedenega izhaja, da je trditveno dokazno breme v vzajemni korelaciji, pa je konkretizirano zatrjevanje dejstev predpostavka, ki mora biti izpolnjena, da se dokazovanje sploh izvede. Da bi torej stranka v sporu (lahko) uspela, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretno navede vsa dejstva, ter obenem predlagati dokaze, ki bodo resničnost navedenih dejstev tudi izkazali. Vlagatelj je torej tisti, ki bi moral v konkretnem primeru ob upoštevanju trditvenega in dokaznega bremena, ki je na njem, v zahtevku za revizijo zatrjevati in (zlasti) dokazati, da sporno vozilo ni skladno z zahtevo naročnika. Ker pa je vlagatelj zgolj pavšalno in povsem neobrazloženo zatrjeval neskladnost vozila, za to trditev pa niti ni predložil oziroma predlagal dokazov, Državna revizijska komisija (ne glede na vprašanje, ali se zahteva naročnika iz tretje točke razdelka »OSTALE ZAHTEVE NAROČNIKA ZA VSE SKLOPE« v dokumentu »TEHNIČNE ZAHTEVE NAROČNIKA« sploh nanaša tudi na nadomestno vozilo) zaključuje, da vlagatelj z navedenim revizijskim očitkom ni uspel izkazati neskladnosti nadomestnega vozila z zahtevo naročnika.

Glede vlagateljevega očitka, da je izbrani ponudnik v obrazcu »Prijava« v razdelku »SEZNAM VOZNIKOV« navedel le enega voznika. Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz razpisne dokumentacije ne izhaja opredelitev, kolikšno število voznikov naročnik zahteva v prid izpolnjevanja zadevnega pogoja za sodelovanje; res je – kot pravilno opaža vlagatelj – v delu besedilu pogoja za sodelovanje uporabljena množina (»[...] usposobljene poklicne voznike [...]«), vendar pa je po drugi strani v delu besedila pogoja uporabljena tudi ednina (»da je voznik [...]« oziroma »da voznik ni [...]«). Drži tudi kar navaja naročnik, namreč da se pogoj za sodelovanje enovito nanaša na celotno javno naročilo in torej ne razmejuje med situacijo, ko ponudnik odda ponudbo za vse tri sklope, in situacijo, ko ponudnik odda ponudbo le za enega od sklopov. Upošteva vse navedeno ter namen zadevnega pogoja za sodelovanje, ki je predvsem v izkazu sposobnosti izvesti predmetno javno naročilo, v obravnavanem primeru glede na opredelitev predmeta naročila oziroma tehničnih specifikacij v dokumentu »TEHNIČNE ZAHTEVE NAROČNIKA« (tj. v delu, kjer je naročnik določil, da naj se prevoz na zadevni relaciji v sklopu 2 opravlja naenkrat za vse uporabnike z enim vozilom) ni mogoče kot nedopustne označiti ponudbe izbranega ponudnika (za sklop 2), ki je priglasil enega voznika, in tudi ni mogoče soglašati z vlagateljem, da »[...] eden sam voznik ne more zagotoviti izvedbe storitve za celoten sklop [...]«.

Kot razlog za nedopustnost ponudbe izbranega ponudnika vlagatelj navaja tudi odsotnost podpisane menične izjave. Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v 3. točki poglavja »11.1 Ponudbena dokumentacija« razpisne dokumentacije kot del ponudbene dokumentacije opredelil izpolnjen obrazec »Izjava ponudnika, da bo predložil bianco menice z menično izjavo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti« – gre za obrazec št. 4 v razpisni dokumentaciji, ki kot prilogo vsebuje tudi vzorec menične izjave. Pregled odstopljene dokumentacije potrjuje, da je izbrani ponudnik v svoji ponudbi priložil podpisan obrazec št. 4, s čimer je zadostil predstavljeni zahtevi. Iz nobenega dela razpisne dokumentacije ne izhaja, da bi naročnik od ponudnikov že v ponudbi zahteval predložitev menične izjave – z zahtevano izjavo na obrazcu št. 4 so ponudniki izjavili, da bodo (še) v primeru, če bo ponudba izbrana za izvedbo predmetnega javnega naročila) najkasneje ob sklenitvi pogodbe za izvedbo javnega naročila predložili naročniku tri bianco menice z menično izjavo za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti.

Vlagatelj kot razlog za nedopustnost ponudbe izbranega ponudnika končno navaja še, da predložena »[...] licenca ne izpolnjuje pogoja za avtobusne prevoze, temveč ima izbrani ponudnik le licenco za prevoz oseb«. Očitek vlagatelja se nanaša na zahteve iz 2. točke poglavja »9.1.2 Pogoji za sodelovanje glede ustreznosti za opravljanje poklicne dejavnosti« v razpisni dokumentaciji:

»Za opravljanje dejavnosti, ki je predmet tega javnega naročila, je gospodarski subjekt na podlagi zakona pridobil ustrezno dovoljenje in je član ustrezne organizacije, v kolikor je za opravljanje

*dejavnosti, ki je predmet tega javnega naročila, na podlagi veljavne zakonodaje potrebno posebno dovoljenje in članstvo v posebni organizaciji.*

*Naročnik si pridržuje pravico, da od ponudnika pri preverjanju ponudb, kot dokaz o izpolnjevanju pogojev za sodelovanje glede ustreznosti za opravljanje poklicne dejavnosti zahteva priložitev kopije veljavne licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu.*

**DOKAZILO:**

*Izpolnjen obrazec »Izjava za gospodarski subjekt« za vse gospodarske subjekte v ponudbi (tudi za podizvajalce in subjekte, katerih zmogljivosti namerava uporabiti ponudnik v skladu z 81. členom ZJN-3).«*

Iz ponudbe izbranega ponudnika je razvidno, da je poleg izpolnjenega in podpisanega obrazca »Izjava za gospodarski subjekt« (obrazec št. 3) v ponudbi predložil tudi že kopijo veljavne (do 23. 1. 2029) licence izdajatelja Gospodarska zbornica Slovenije za opravljanje avto-taksi prevozov in prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu. Iz navedb vlagatelja ni mogoče razbrati, zakaj naj ta licenca ne bi bila ustrezna oziroma skladna z zahtevo naročnika, saj jo vlagatelj zgolj nekonkretizirano in pavšalno označuje za neustrezno. Državna revizijska komisija zgolj še pristavlja, da vlagatelj v vlogi z dne 2. 6. 2025 navaja, da je sam predložil veljavno in skladno licenco, česar pa po pregledu njegove ponudbe ni mogoče potrditi, saj njegova ponudba (kopije) licence sploh ne vsebuje.

Ker vlagatelj ni uspel izkazati, da je naročnik pri sprejemu izpodbijane odločitve ravnal v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali določbami ZJN-3, je Državna revizijska komisija na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo vlagatelja zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal povrnitev stroškov pravnega varstva.

Ker je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, vlagatelj pa z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

**Pravni pouk:** Zoper to odločitev upravni spor ni dovoljen.

Predsednica senata:  
dr. Mateja Škabar,  
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik,
- naročnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.